

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

SLANJA (ODAŠILJANJA) ALIJE, SINA EBU TALIBA, I HALIDA, SINA VELIDA, BIO ZADOVOLJAN ALLAH OD NJIH DVOJICE (Š NJIMA DVOJICOM), KA JEMENU PRIJE HODOČAŠĆA OPRAŠTANJA (OPROŠTAJNOGA HODOČAŠĆA)

PRIČAO MI JE Ahmed, sin Usmana, pričao nam je Šurejh, sin Meslemeta, pričao nam je Ibrahim, sin Jusufa sina Ishaka sina Ebu Ishaka, pričao mi je moj otac od Ebu Ishaka: čuo sam Bera-a, bio zadovoljan Allah od njega:

Poslao je nas poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sa Halidom, sinom Velida, ka Jemenu (u Jemen). Rekao je: Zatim je poslao Aliju poslije toga mjesto njega (mjesto Halida), pa je rekao:

"Zapovjedi (Naredi) drugovima Halida ko je htio (tj. ko hoće) od njih da smijeni (da se vrati u Jemen) sa tobom (nakon što se bude vratio iz Jemena sa Halidom), pa neka se smijeni (neka se vrati odmah sa tobom u tvojoj smjeni). A ko je htio (da dođe iz Jemena sasvim, posve), pa neka dođe." Pa sam bio u (tj. među onima) ko se je (koji se) smjenio (vratio) sa njim. Rekao je: Pa sam zaplijenio (tj. dobio sam kao dio od ratnoga plijena) ukija brojnih (tj. mnogo ukija novca).

(Ukija je mjera za metalni novac u prošlosti, a iznosila je u nekim krajevima 37,44 grama, odnosno i danas u nekim arapskim krajevima se upotrebljava za mjerenje plemenitih metala i iznosi 37,44 gr.)

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Revh, sin Ubadeta, pričao nam je Alija, sin Suvejda sina Mendžufa, od Abdullaha, sina Burejdeta, od njegovoga oca, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Aliju ka Halidu zato (da) zgrabi (tj. da od njega Alija uzme) petinu (njegovoga ratnoga plijena, što ga je u borbama zaplijenio Halid). I mržah (tj. I mrzio sam od tada) Aliju, a već se je okupao.

(To znači: Mrzio sam neko vrijeme Aliju od toga preuzimanja petine od Halida jer je Alija iz petine preuzetoga plijena uzeo sebi jednu robinju i imao je polni odnos sa njom pošto se je okupao, pa na osnovu toga smatram da je imao spolni odnos sa njom. Spolni odnos sa robinjom, svojom robinjom je dozvoljen, ali je Burejdet mislio da je Alija tu robinju prikrio, sakrio za sebe, a da mu nije došla kao dio na raspodjeli. Međutim, iz daljeg teksta vidjeće se pravo stanje.)

Pa sam rekao Halidu: "Zar nećeš vidjeti k ovome (tj. Zar ne vidiš ovoga)?" (Pitanje izrečeno u ime prekoravanja Alije.) Pa pošto smo došli Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, spomenuo sam to njemu. Pa je rekao (Muhamed a.s.):

"O Burejdet! Da li (ti) mrziš Aliju?" Rekao sam: "Da." Rekao je: "Ne mrzi (Nemoj mrziti) njega, pa (jer) zaista je za njega (tj. on ima pravo) u (toj) petini (na) više od toga (na više od jedne robinje)."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Abdulvahid od Umareta, sina Ka'ka-a, pričao nam je Abdurahman, sin Ebu Nu'ma, rekao je: čuo sam Ebu Seida Hudriju (Hudrija da) govori:

Poslao je Alija, sin Ebu Taliba, bio zadovoljan Allah od njega, ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, iz Jemena (pošiljku neku) sa zlatašcem (sa malim zlatom) u kožu učinjenoj rujem (ili: učinjenoj sa lišćem ruja - neka vrsta trna, biljke), nije se sticalo (tj. nije se očistilo to zlato) od svoga praha (zemlje). Rekao je: Pa je razdijelio nju (tu količinu zlata) među četiri lica: među Ujejneta, sina Bedra, i Akre-a, sina Habisa, i Zejda Hajla i (taj) četvrti ili je Alkamete, ili je Amir, sin Tufejla. Pa je rekao (jedan) čovjek od njegovih drugova:

"Bili smo mi preči za ovo (zlato) od ovih." Rekao je: Pa je to doprlo Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Zar nećete biti sigurni (u) mene (tj. Zar nemate povjerenja u mene), a ja sam povjerljiv (pouzdan kod Onoga) ko je (Vladar) u nebu (na nebu tome našem), dolazi mi vijest (toga) neba jutrom i večerom (pa zar da mi vi ne vjerujete i ne pouzdavate se da ću raditi svrsishodno)?" Rekao je: Pa je ustao (jedan) čovjek, potonulih (svojih) očiju (doslovno: upalih, upala svoja dva oka, tj. čovjek čije su oči upale u očnu šupljinu), nagetih (ispupčenih) jagodica, visokoga čela, guste brade, obrijane glave, zavrnutoga skuta (donje odjeće), pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Boj se (Čuvaj se) Allaha!" Rekao je (Muhamed a.s.): "Teško tebi! A zar nisam (ja) najpreči (od svih) stanovnika Zemlje da se boji (da se čuva) Allaha?" Rekao je: Zatim je okrenuo leđa (taj) čovjek (i pošao, otišao). Rekao je Halid, sin Velida:

"O poslaniče Allaha! Zar neću udariti njegov vrat (Zar ga neću ubiti, tj. Daj da ga posiječem)?" Rekao je: "Ne. Možda on bude (takav da) klanja (da se moli Allahu)." Pa je rekao Halid: "A koliko li (puta neko) od klanjača (tj. neki klanjač; ili: Koliko li ima klanjača da) govori sa svojim jezikom (ono) što nije u njegovom srcu!" Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ja (sam takav da) se nije meni zapovjedilo da provaljujem (tj. da ispitujem, istražujem) srca (tih) ljudi, i niti (da) cijepam njihove stomake (unutrice)." Rekao je: Zatim je pogledao (gledao) k njemu, a on je okretač zatioka (potiljka), pa je rekao (Muhamed a.s. gledajući za tim čovjekom):

"Zaista ono izaći će (ili: izlazi) iz korijena (poroda) ovoga (čovjeka) narod (takav da) uče (tj. da će oni učiti) knjigu Allaha vlažno (tj. nježno, meko, mehko, mekano - ali to čitanje) neće preči njihove ključnjače (tj. neće im saći u srce), izlaziće (oni) iz (ove) vjere kao što izlazi (njihova) strijela iz (njihove) prostrijeljene (lovne) životinje." I mislim ga (da) je rekao (I mislim da je rekao još i ovo): "Zaista ako sam stigao (ako stignem, tj. doživim) njih, zaista ću ubijati svakako njih ubijanjem Semuda."

PRIČAO NAM JE Mekija, sin Ibrahima, od Ibnu Džurejdža, rekao je Ata', rekao je Džabir:

Zapovjedio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Aliji da ostane na (u) svome hodočasničkom odijevanju (tj. da se ne rješava hodočasničkih stega dok ne zakolje žrtvenu životinju, jer je i Alija imao i dotjerao bio sa sobom žrtvenu životinju). Povećao je Muhamed, sin Bekra, od Ibnu Džurejdža, rekao je Ata', rekao je Džabir:

Pa je došao Alija, sin Ebu Taliba, bio zadovoljan Allah od njega, (iz Jemena) sa svojim načinom nastojanja (tj. sa svojim upravljanjem - a to će reći: došao je iz Jemena gdje je bio poslat kao upravljač, službeno lice koje je imalo da donese petinu ratnoga plijena). Rekao je njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"S čime (tj. S kojom odlukom) si povikivao (telbiju), o Alija (za hadž, ili za umru)?" Rekao je: "Sa (onom - Za ono) što je povikivao s njim (što je povikivao za njega) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio."

(To jest: "U nijetu, u odluci sam rekao da ću da izvršim ono što će da izvrši i Vjerovijesnik a.s.")

Rekao je: "Pa potjeraj žrtvenu životinju (hedja), i ostani zabranjen (tj. u hodočasničkim stegama) kao što si ti (u ovom času)." Rekao je: I poklonio je njemu (ili: I potjerao je njemu) Alija (jednu) žrtvenu životinju.

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Bišr, sin Mufadala, od Humejda Tavila, pričao nam je Bekr Basrija da je on spomenuo Ibnu Umera da je Enes pričao njima da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, povikivao za umru i hadž. Pa je rekao:

Povikivao je (tj. Izgovorio je telbiju na određenom mjestu-mikatu) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, za hadž, i povikivali smo (i mi) za njega (za hadž) sa njim. Pa pošto smo došli (u) Meku, rekao je:

"Ko (je u takvom stanju da) nije bio sa njim hedj (tj. Ko nema žrtvene životinje), pa neka učini nju (ovu odluku za hadž, neka je preokrene za) umru." A bio je sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, hedj (žrtvena životinja - hed'j). Pa je došao nama Alija, sin Ebu Taliba, iz Jemena hodočasteći (on, tj. kao hadžija). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"S čime (tj. Za koje si hodočastenje) povikivao, pa (jer) zaista je sa nama tvoja porodica (žena Fatima - pa ili si se odlučio za hadž, ili za umru)?" Rekao je:

"Povikivao sam za (ono) što je povikivao za njega (za što je povikivao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio." Rekao je: "Pa uzdrži se (Sustegni se od razrješavanja stega), pa (jer) zaista sa nama je žrtvena životinja (tj. mi imamo hed'ja)."

VOJNA ZUL-HALESATA

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Halid, pričao nam je Bejan od Kajsa, od Džerira, rekao je:

Bila je (jedna) kuća u predislamlju (što) se rekne njoj (tj. ta kuća se zvala, nazivala se) Zul-Halesate, i jemenska Kaba i sirijska Kaba. Pa je rekao meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar nećeš odmoriti mene (tj. Zar nećeš dati mira meni) od Zul-Halesata (Zul-Halese)?" Pa sam otišao u boj u (tj. sa) stotinu i pedeset konjanika, pa smo razbili (razlupali) nju (tu kuću) i ubili smo koga smo našli kod nje. Pa sam došao Vjerovijesniku, pomilovao ga

Allah i spasio, pa sam izvijestio njega (o tome), pa je molio za nas i za (pleme) Ahmesa (za Ahmesoviće).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Jahja, pričao nam je Ismail, pričao nam je Kajs, rekao je: rekao je meni Džerir, bio zadovoljan Allah od njega: rekao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar nećeš odmoriti mene od Zul-Halesata?" A bila je (jedna) kuća u Has'amu (među plemenom Has'amovićima), naziva se jemenska Kaba. Pa sam otišao u (sa) stotinu i pedeset konjanika od Ahmesa (tj. iz plemena Ahmesovića), a bili su drugovi (tj. posjednici) konja. A bio sam (takav da) neću biti (tj. nisam, ne bivam, ne budem) čvrst na (tim) konjima, pa je udario u moja prsa (Muhamed a.s.), čak sam vidio trag njegovih prsta u mojim (u svojim, na svojim) prsima, i rekao je (zatim je rekao):

"Moj Bože! Učvrsti ga, i učini ga napućivačem, napućenim." Pa je otišao (Džerir) k njoj, pa je razbio nju i spalio je nju. Zatim je poslao ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jednoga čovjeka kao svoga poslanika, kurira, izaslanika da ga izvijesti o tome). Pa je rekao poslanik (kurir) Džerira:

"Tako mi (Allaha) koji je poslao tebe sa (tom) istinom nisam došao tebi (dručkije) do (da) sam ostavio nju (takvu) kao da je ona šugava deva (jedna deva šugava)." Rekao je: Pa je blagoslovio (tj. Pa je izrekao blagoslov, molio se je za blagoslov) u (tj. za) konje Ahmesa i njihove ljude (blagoslovio ih je) pet puta.

PRIČAO NAM JE Jusuf, sin Musa-a, izvijestio nas je Ebu Usamete od Ismaila, sina Ebu Halida, od Kajsa, od Džerira, rekao je: rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar nećeš odmoriti mene od Zul-Halesata?"

(To jest: "Riješi me briga u vezi uništavanja idolopokloničkoga hrama zvanoga Zul-Halesa.)

Pa sam rekao: "Da." Pa sam otišao u (sa) stotinu i pedeset konjanika od (iz plemena) Ahmesa, a bili su drugovi konja (posjednici konja, imali su konje). A bio sam (takav da) neću biti (tj. da ne bivam) čvrst (nisam čvrst, stabilan) na (tim) konjima, pa sam spomenuo to Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je (on) udario njegovom (svojom) rukom na moja prsa (po mojim prsima), čak sam vidio trag (tako da je ostao trag) njegove ruke u mojim (na mojim) prsima (grudima), pa je (zatim) rekao:

"Moj Bože! Učvrsti ga, i učini ga napućivačem (upućivačem), napućenim." Rekao je: Pa nisam pao (ni) sa (jednoga) konja poslije. Rekao je: A bio je Zul-Halesate (to je bila jedna) kuća u Jemenu (koja je pripadala plemenima) Has'am i Bedžilete, u njoj su statue (idoli što) se obožavaju (koje idolopoklonici obožavaju), rekne njoj (reknu njoj, tj. ta se je kuća nazivala) Kaba. Rekao je: Pa je došao njoj, pa je spalio nju sa (svojom) vatrom i razbio je (slupao je) nju. Rekao je: I pošto je došao Džerir (tada u) Jemen, bio je u njoj (u toj kući Zul-Halesati jedan) čovjek traži dio (tj. sreću i sudbinu) sa (svojim) strjelicama (za gatanje). Pa se reklo njemu:

"Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ovdje (poslao svoga izaslanika), pa ako je mogao na tebe (tj. ako mogne tebe uhvatiti), udario je (tj. on će udariti)

tvoj vrat (ubiće te)." Rekao je: Pa dok on udara sa njima (sa strjelicama), kadli je stao na njega (tj. zastao je kod njega, nad njim) Džerir, pa je rekao:

"Zaista ćeš razbiti svakako nju i zaista ćeš svjedočiti svakako da nema božanstva osim Allah (osim Allaha), ili zaista ću udariti svakako tvoj vrat." Rekao je: Pa je razbio nju (razbijao je nju - tu kuću, ili strjelicu, strjelice za gatanje) i svjedočio je. Zatim je poslao Džerir (jednoga) čovjeka iz (plemena) Ahmesa, (čovjeka koji) ima nadimak (tj. koji je imao nadimak) Ebu Ertat, k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (da Ebu Ertat) obeseli njega (da ga obraduje) s tim. Pa pošto je došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"O poslaniče Allaha! Tako mi (Onoga) koji je poslao tebe sa (Svojom) istinom, nisam došao (drukčije) do (da) sam ostavio nju (onu kuću) kao da je ona šugava deva (šugav devac)." Rekao je: Pa je blagosiljao (blagoslovljavao, činio blagoslov) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, na konje Ahmesa i njihove ljude (na ljude toga plemena) pet puta.

VOJNA ZATUSSELASILA (ZATU SELASILA)

A ona (ta vojna) je vojna (protiv plemena) Lahma i Džuzama, rekao je njega (tj. to je rekao) Ismail, sin Ebu Halida. A rekao je Ibnu Ishak od Jezida, od Urveta: Ona (tj. Zatu Selasil) je (teritorija, područje gdje se nalaze) zemlje (plemena) Belija, i Uzreta i Kajnovića.

PRIČAO NAM JE Ishak, izvijestio nas je Halid, sin Abdullaha, od Halida Haza-a, od Ebu Usmana da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslao Amra, sina Asa, (kao zapovjednika) nad vojskom (koja je ratovala na području) Zatu Selasila. Rekao je:

Pa sam došao njemu pa sam rekao:

"Koji (od) ljudi je draži (tj. najdraži) k tebi (tebi)?" Rekao je: "Aiša." Rekao sam: "Od muških (osoba)?" Rekao je: "Njezin otac." Rekao sam: "Zatim ko (Koji poslije njega)?" Rekao je: "Umer." Pa je brojio (nabrojio onda još neke) ljude. Pa sam ušutio (zašutio, ućutao iz) straha da učini (nabroji) mene u zadnjem (dijelu od) njih (tj. da me učini najzadnjega).